

propušta ni jedne prilike, da o raznim pojavama među nama, koje ulaze u oblast javnog prava, ne kaže svoju mjerodavnu riječ.

Obzirom na sve izneseno držim, da je posve na mjestu, da Slobodan Jovanović bude izabran za člana dopisnika naše akademije.

U Zagrebu, 23. aprila 1927.

Dr. M. Kostrenčić

Dr. Ivo Pevalek

rodio se 8. maja 1893. u Novigradu u Podravini. Najraniju mladost proveo je u Zagrebu, gdje je polazio osnovnu školu i gimnaziju. Već u srednjoj školi zanimao se naročito za botaniku, te se je vođen oduševljenjem za tu struku upisao na filozofski fakultet sveučilišta u Zagrebu. Radio je naročito u Botaničkom institutu, gdje je izradio doktorsku disertaciju, a nakon položenih strogih ispita promoviran je 31. jula 1917. na čast doktora filozofije. U aprilu godine 1918. načinio je državni ispit za kandidata srednjoškolskog učiteljstva, te je kao takav osposobljen za prirodopis i geografiju.

U Botaničkom institutu sveučilišta u Zagrebu započeo je dr. Pevalek svoje službovanje i svoj naučni rad. God. 1916. pa do god. 1918. vršio je službu demonstratora, a od god. 1918. sve do god. 1924. službu asistenta odnosno pristava u istome institutu. Kako je dr. Pevalek u naučnom radu brzo napredovao, to su mu god. 1919. povjerena predavanja iz sistematske botanike na novo osnovanom gospodarsko-šumarskom fakultetu. God. 1922. preuzeo je kao honorirani docentat sva predavanja iz botanike na istom fakultetu. Nakon provedenog habilitacijskog postupka na filozofskom fakultetu sveučilišta u Zagrebu podijeljena mu je *venia legendi* iz sistematske botanike i geobotanike (2. novembra 1923.). Kraljevskim ukazom od 22. decembra 1924. imenovan je vanrednim profesorom botanike na gospodarsko-šumarskom fakultetu u Zagrebu.

U to vrijeme od god. 1915. izradio je dr. Pevalek čitav niz naučnih rasprava, koje su ponajviše publikovane u izdanjima Jugoslavenske akademije znanosti i umjetnosti.

1. Snimka vegetacije sjeverno-dalmatinskog otoka Silbe u mjesecu svibnju. (Nastavni Vjesnik, XXIII. 1915. p. 350—356.)

2. *Sisyrinchium angustifolium* u Hrvatskoj. (Prirodoslovna istraživanja, VII. 1915. p. 1—2.) *Sisyrinchium angustifolium* in Kroatien. Bulletin d. trav., V. 1916, p. 1—2.)

3. O biologiji i geografskom rasprostranjenju alga u sjevernoj Hrvatskoj. (Prirodoslovna istraživanja, VIII. 1916. p. 25—56. s jednom tablom.) Zur Kenntnis

der Biologie und der geographischen Verbreitung der Algen in Nordkroatien. (Bulletin d. trav., V. 1916. p. 121—132.)

4. Prilog poznavanju alga Hrvatske i Slavonije. (Prirodoslovna istraživanja. 1919. p. 153—162. s jednom tablom.) Ein Beitrag zur Kenntnis der Algen Kroatiens und Slawoniens. (Bulletin d. trav., X—XI. 1919. p. 61.—62.)

5. O šafranu *Crocus vittatus* Schloss. et Vukot. (Glasnik Prirodoslov. Društva XXXIV. 1922. p. 40—45. s jednom slikom. Sa sadržajem u njemačkom jeziku.)

6. Prilog poznavanju epizojskih vrsta roda *Characium*. (Glasnik Prirodosl. Društva, XXXV. 1923. p. 115—117. s dvije slike. Sa sadržajem u njemačkom jeziku.)

7. Prilog poznavanju naših breza. (Farmaceutski vjesnik, XIV. 1924. p. 662—625. s dvije slike.)

8. Geobotanička i algološka istraživanja cretova u Hrvatskoj i Sloveniji. (Rad. CCXXX. 1924. p. 29—117. s jednom tablom i 21 slikom.) Geobotanische und algologische Erforschung der Moore in Kroatien und Slovenien. (Bulletin d. trav., XIX—XX. 1924. p. 25—38.)

9. Prilog poznavanju alga Jezera i Poljane kod Dednog Polja u Julskim Alpama. (Nuova Notarisia, Padova, XXXVI. 1925. p. 283—295. sa sedam slika u tekstu. Sa sadržajem u njemačkom jeziku.)

10. Prilog poznavanju alga Karniskih Alpa. (Glasnik Prirodoslov. Društva XXXVI. 1925. s 2 slike i sadržajem u njemačkom jeziku.)

11. Oblici vrste *Laserpitium peucenanooides* L. (Acta Botanica, Zagreb, I. 1925. p. 115—120. s 5 slika u tekstu. Sa sadržajem u njemačkom jeziku.)

12. Oblici fitogenih inkrustacija i sadre na Plitvičkim jezerima i njihovo geološko znamenovanje. (Glasnik Prirodosl. Društva, XXXVIII—XXXIX Gorjanovićeva spomenica. 1927. p. 101—110. s jednom slikom i dvije table. Sa sadržajem u njemačkom jeziku.)

13. Vouk V. i Pevalek I.: Prilog poznavanju gljiva zagrebačke okoline. (Prirodoslovna istraživanja, VI. 1915. p. 17—25. s tri slike.) Ein Beitrag zur Kenntnis der Pilzflora der Umgebung von Zagreb. (Bulletin d. trav., IV. 1915. p. 51—52.)

14. Vouk V. i Pevalek I.: Prilog poznavanju bazidiomiceta sjeverne Hrvatske. (Prirodoslovna istraživanja, VIII. 1916. p. 18—24. Ein Beitrag zur Kenntnis der Basidiomyzeten Nord-Kroatiens. (Bulletin d. trav., V. 1916. p. 120—121.)

Rad dra. Pevaleka kreće se poglavito na području geobotanike i sistematske botanike. Istaknuti valja naročito njegov rad na polju istraživanja naše domovine. Tu se osobito ističu radovi oko istraživanja alga, od kojih je najznatnija monografska studija „Geobotanička i algološka istraživanja cretova u Hrvatskoj i Sloveniji“. Dr. Pevalek je danas nesumnjivo jedan od naših najboljih poznavalaca naše flore, te već niz godina radi na velikom djelu o našoj flori, od kojega je djela već velik dio u pripremi. Dr. Pevalek je odličan suradnik akademijskog rada u istraživanju naše domovine, te je i redovni član „Odbora za istraživanje zemlje“. Izradio je oveću studiju o flori i vegetaciji sjevero-dalmatinskog otoka Dugog koja će doskora biti predana akademiji na publikaciju.

Kako Jugoslavenska akademija znanosti i umjetnosti u izvršivanju svojih zadataka ima da vodi brigu naročito i o istraživanju prirode naše domovine, to je sretna, da u osobi dra. I. Pevaleka ima svoga marnog suradnika. S toga razloga čast mi je predložiti, da akademija izabere sveuč. prof. dra. Ivu Pevaleka svojim dopisnim članom matematičko-prirodoslovnoga razreda. Uvjeren sam, da će ovaj izbor biti novim poticajem dru. Pevaleku za uspješan rad na korist naše akademije.

U Zagrebu, 25. aprila 1927.

Dr. Vale Vouk

Đorđe Jovanović

je najplodniji srpski kipar, predstavnik moderne skulpture u europskom smislu. Spomenici većega stila u Kruševu (Kosovskim junacima), u Požarevu (Milošu Obrenoviću), za vrijeme svjetskoga rata uništeni spomenik u Negotinu, spomenici Pančića, Subotića, Taušanovića, Matavulja, Vojvode Mišića, Stojanovića, Pačua, Nenadovića, Radičevića, Save Tekelije, patrijarhe Brankovića, Zmaja Jovanovića, čuvene grupe: Guslar, Crnogorac na straži (u pariskoj gradskoj vijećnici), Tuga (u Sofiji), Srpski vojnik, Siroče, Gordost, Žrtve bombardovanja, Žrtva rata, Pobjednik, Kopačica, Srbija, stotine plaketa i medaljona i drugih radova, dokazuju i plodnost i veliki stupanj umjetnosti D. Jovanovića. Dokazuje to i medalja treće klase, što ju je dobio prilikom svjetske izložbe u Parizu 1889. (još kao dak, jer je diplomiran 1890. u Parizu), zatim medalja I. klase u Parizu, srebrna medalja pariske općine 1903. i u Petrogradu 1903. Osim na međunarodnim izložbama izlagao je i s ostalim našim umjetnicima i sam u Beogradu, Zagrebu, Sofiji, Londonu, Novom Sadu, Rimu, Lionu i Ženevi. Od 1889.—1919. godine 25 puta je izlagao u pariskom Salonu.

D. Jovanović je proslavio ime naše države i naš narod umjetnošću svojom u velikom svijetu. Svojim izborom za člana dopisnika naša će akademija dati zasluženo priznanje 66-godišnjem velikom umjetniku.

U Zagrebu, 25. aprila 1927.

R. Frangeš Mihanović